

AVTAL
MELLAN EUROPEISKA UNIONENS MEDLEMSSTATER
OM SKADESTÅNDSKRAV FRÅN EN MEDLEMSSTAT
PÅ EN ANNAN MEDLEMSSTAT FÖR SKADA PÅ TILLGÅNGAR
SOM ÄGS AV STATEN OCH SOM ANVÄNDS ELLER DRIVS AV DEN
ELLER PERSONSKADA ELLER DÖDSFALL
BLAND MILITÄR ELLER CIVIL PERSONAL VID DESS STYRKOR
I SAMBAND MED
EN EU-LEDD KRISHANTERINGSOPERATION

FÖRETRÄDARNA FÖR REGERINGARNA I EUROPEISKA UNIONENS MEDLEMSSTATER,
FÖRSAMLADE I RÅDET, HAR INGÅTT FÖLJANDE AVTAL

med beaktande av Fördraget om Europeiska unionen (FEU), särskilt avdelning V i detta, och

av följande skäl:

- (1) Europeiska rådet har i enlighet med den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken beslutat att ge EU de resurser som krävs för att fatta och genomföra beslut om hela den skala av uppgifter inom det konfliktförebyggande och den krishantering som avses i artikel 17.2 i FEU.
- (2) Avtalet mellan Europeiska unionens medlemsstater om status för
 - den militära och civila personal som utstationeras vid Europeiska unionens institutioner,
 - de högkvarter och de styrkor som kan komma att ställas till Europeiska unionens förfogande i samband med förberedandet och utförandet av de uppgifter som avses i artikel 17.2 i FEU, inbegripet övningar,
 - den militära och civila personal i medlemsstaterna som ställs till Europeiska unionens förfogande i detta sammanhang,

kallat EU-avtalet om styrkornas status (EU–SOFA), är i allmänhet endast tillämpligt på Europeiska unionens medlemsstaters moderland.

- (3) Bestämmelserna i artikel 18 av EU–SOFA är inte tillämpliga på skadeståndskrav från en medlemsstat på en annan medlemsstat för skada på tillgångar som tillhör staten eller personskada eller dödsfall bland militär eller civil personal vid dess beväpnade styrkor, om den gärning som orsakat nedanstående skada, personskada eller dödsfall inträffar på tredjeländers territorium där EU genomför eller upprätthåller en krishanteringsoperation, eller till havs.
- (4) Särskilda avtal (SOFA) måste ingås med berörda mottagande tredjeländer vid övningar eller operationer utanför medlemsstaternas territorium. Sådana avtal kommer i normal fallet att

innehålla bestämmelser som reglerar skadeståndskrav från berörda tredjeländer eller dess medborgare.

DE HAR ENATS OM FÖLJANDE.

ARTIKEL 1

I detta avtal avses med uttrycket

1. *militär personal*

- a) den militära personal som utstationeras från medlemsstaterna till rådets generalsekretariat för att bilda Europeiska unionens militära stab (EUMS),
- b) annan militär personal än personal vid EU:s institutioner som EUMS kan begära att få tillgång till från medlemsstaterna för tillfällig förstärkning om Europeiska unionens militära kommitté (EUMC) så begär, för verksamhet inom ramen för förberedandet och genomförandet av de insatser som avses i artikel 17.2 i FEU, inbegripet övningar,
- c) militär personal från medlemsstater som är utstationerad vid de högkvarter och de styrkor som kan komma att ställas till EU:s förfogande, eller personal därifrån, inom ramen för förberedandet och genomförandet av de insatser som avses i artikel 17.2 i FEU, inbegripet övningar.

2. *civil personal*: den civila personal som utstationeras från medlemsstaterna till EU:s institutioner för verksamheter inom ramen för förberedandet och genomförandet av de insatser som avses i artikel 17.2 i FEU, inbegripet övningar, eller den civila personal, med undantag av lokalanställd personal, som arbetar vid högkvarter eller styrkor eller på annat sätt har ställts till EU:s förfogande av medlemsstaterna för samma verksamheter,

ARTIKEL 2

Bestämmelserna i detta avtal skall endast vara tillämpliga om den gärning som orsakat

nedanstående skada, personskada eller dödsfall äger rum:

- inom ramen för förberedandet och genomförandet av de uppgifter som avses i artikel 17.2 i FEU, inbegripet övningar, och
- utanför de territorier där EU–SOFA är tillämpligt.

ARTIKEL 3

Alla medlemsstater skall avstå från att begära skadestånd av någon annan medlemsstat för personskada eller dödsfall bland dess militära eller civila personal under officiell tjänsteutövning, med undantag för fall av grov vårdslöshet eller uppsåtligt fel.

ARTIKEL 4

1. Alla medlemsstater skall avstå från att begära ersättning av någon annan medlemsstat för skador på tillgångar som ägs, används eller drivs av denna inom ramen för förberedandet och genomförandet av de uppgifter som avses i artikel 17.2 i FEU, inbegripet övningar, med undantag för fall av grov vårdslöshet eller uppsåtligt fel, om skadan

- orsakades av militär eller civil personal från en annan medlemsstat vid tjänsteutövning inom ramen för de ovannämnda insatserna, eller
- orsakades av en annan medlemsstats fordon, fartyg eller luftfartyg, använda eller framdrivna av dess personal, förutsatt antingen att det fordon, fartyg eller luftfartyg som orsakade skadan användes inom ramen för de ovannämnda insatserna, eller att skadan orsakades på tillgångar som användes på samma villkor.

2. Alla medlemsstater skall även avstå från att begära ersättning för bärgning till sjöss från andra medlemsstater, förutsatt att det fartyg eller den last som bärgats ägdes av medlemsstaten eller användes eller drevs av dess personal inom ramen för de ovannämnda insatserna.

ARTIKEL 5

1. Vid andra skadeståndskrav än de som ej skall ställas enligt artiklarna 3 och 4 och som gäller

- skada på egendom som används eller drivs av en medlemsstat i samband med förberedelserna inför eller utförandet av sådana insatser som anges i artikel 17.2 i FEU, inklusive övningar,
- personskada eller dödsfall bland personal från en medlemsstat i samband med att personalen utför sina skyldigheter i tjänsten

skall det avgöras huruvida medlemsstaten var ansvarig och eventuellt skadebelopp genom förhandling mellan berörda medlemsstater, om dessa inte enas om annat.

2. En medlemsstat skall emellertid avstå från att begära skadestånd i alla de fall då skadan understiger ett belopp på 10 000 euro. Detta belopp får ändras genom ett enhälligt beslut av medlemsstaterna, församlade i rådet.

ARTIKEL 6

Bestämmelserna i artiklarna 4 och 5 berättigar inte en medlemsstat att vägra att till en part annan än parterna i detta avtal erlægga fullt eller partiellt skadestånd för skada som åsamkats en tillgång som denna part ställt till förfogande för en eller flera medlemsstater genom ett hyres-, leasing- eller charteravtal eller annan överenskommelse.

ARTIKEL 7

Varje tvist mellan medlemsstater som rör krav vilka inte kan regleras genom förhandlingar mellan de berörda medlemsstaterna, skall hänskjutas till en skiljedomare som, genom överenskommelse mellan de berörda medlemsstaterna, skall utses bland sådana medborgare i de berörda staterna vilka innehar eller har innehaft ett högt domarämbete. Om de berörda medlemsstaterna inte inom två månader kan enas om en skiljedomare, kan var och en av de berörda medlemsstaterna begära att ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol utser en person med ovan nämnda kvalifikationer.

ARTIKEL 8

1. Medlemsstaterna skall till generalsekreteraren för Europeiska unionens råd anmäla när de har

avslutat de konstitutionella förfarandena för godkännande av detta avtal. Detta avtal träder i kraft den första dagen i den andra månaden efter att den sista medlemsstaten har inkommit med anmälan om att dessa konstitutionella förfaranden har avslutats.

2. Generalsekreteraren för Europeiska unionens råd skall vara depositarie för detta avtal. Depositarien skall i Europeiska unionens officiella tidning offentliggöra detta avtal och, efter det att de konstitutionella förfarandena i punkt 1 har avslutats, ett meddelande om dess ikraftträdande.

ARTIKEL 9

Detta avtal är upprättat på danska, engelska, finska, franska, grekiska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska och tyska, vilka alla språk är lika giltiga.

Utfärdat i Bryssel